

T. W-r

Wspomnienie pośmiertne : Adam Pawełek

Palestra 6/3-4(51-52), 160-161

1962

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

monijnego współzycia adwokatury i sądownictwa; czy dział samopomocy ko-
leżeńskiej; czy utrzymanie żywego kontaktu Rady Adwokackiej z ośrodkami
adwokatury prowincjonalnej oraz z innymi Izbami Adwokackimi; czy opra-
cowywanie regulaminów i instrukcji wewnętrznych; czy szereg wyjaśnień na-
tury ogólnej w zakresie zagadnień obowiązków i etyki zawodowej (...).

(...) Adwokat z zamiłowania, w pracy zawodowej, która pochłaniała mu
cały czas, wolny od zajęć społecznych i studiów naukowych, wcielał w czyn
zasady, które o obowiązkach obrońcy głosił stale, jako jeden z czołowych
przywódców stanu (...).

Słusznie też stwierdza „Gazeta Sądowa Warszawska”, że w osobie przedwcze-
śnie zmarłego Zygmunta Sokołowskiego „Palestra straciła jednego z najwybit-
niejszych swoich przewodników”.

Wymownym wyrazem powszechnego uznania adwokatury dla zasług Zmarle-
go była uchwała powzięta jednomyślnie przez Walne Zgromadzenie Izby War-
szawskiej w dniu 2 kwietnia 1932 roku stwierdzająca, że „Ś.p. Dziekan Zygmunt
Sokołowski dobrze zasłużył się adwokatrze polskiej”.

W trzydziestą rocznicę śmierci Redakcja „Palestry” składa hołd pamięci Zmar-
łego, którego zasługi powinny być zachętą do równie uporczywej, wytrwałej
i owocnej pracy dla dobra całego zawodu.

STANISŁAW JANCZEWSKI

Adam Pawełek

Adam Pawełek urodził się dnia 3 grudnia 1890 roku w Rozwadowie pod
Tarnobrzegiem. W 1909 r. wstąpił na Wydział Prawa Uniwersytetu Jagielloń-
skiego, który ukończył ze stopniem doktora praw w 1914 roku. W okresie stu-
diów uniwersyteckich uczęszczał również na wykłady z historii literatury pol-
skiej, gdyż jeszcze z okresu gimnazjalnego wyniósł dużo zainteresowania lite-
raturą. Studia prawnicze uzupełnił studiami w nowo założonej wówczas Polskiej
Szkołe Nauk Politycznych w Krakowie.

W roku 1917 wstąpił do świeżo organizowanego sądownictwa w Zagłębiu
Dąbrowskim. Rozpoczął służbę sądową w charakterze sędziego śledczego, a na-
stępnie sędziego Sądu Okręgowego zakończył w 1922 roku jako przewodniczący
Wydziału Karnego Sądu Okręgowego w Sosnowcu. Pełniąc obowiązki sędziego,

prowadził także wykłady z historii literatury polskiej w wyższych klasach szkół średnich.

W 1922 roku ustępuje z sądownictwa i wpisuje się na listę adwokatów z siedzibą w Sosnowcu.

Dr Adam Pawełek był w okresie międzywojennym na terenie Zagłębia Dąbrowskiego jednym z najwybitniejszych adwokatów. Jako doskonały mówca o temperamencie polemicznym zyskał sobie wkrótce rozgłos i powszechne uznanie. Kancelaria adwokacka A. Pawełka w Sosnowcu należała niewątpliwie do najlepszych w Zagłębiu Dąbrowskim. Tam też odbywało praktykę wielu aplikantów, dla których adwokat A. Pawełek był zawsze wzorowym patronem.

Adwokat Pawełek brał aktywny udział w ruchu socjalistycznym Zagłębia Dąbrowskiego. W okresie 1925—1930 r. był prezesem Rady Miejskiej w Sosnowcu, gdy PPS zdobyła zdecydowaną większość w wyborach samorządowych. Przed drugą wojną światową przeniósł kancelarię adwokacką z Sosnowca do Warszawy. Wybuch wojny nie pozwolił mu już rozwinąć tam szerokiej praktyki obrończej.

Po powstaniu warszawskim, gdy udało mu się wyrwać z obozu niemieckiego, adwokat Pawełek wraca znowu w swe dawne strony. W 1945 roku pełni chwilowo obowiązki wiceprokuratora Specjalnego Sądu Karnego w Katowicach, a następnie wraca do adwokatury i otwiera kancelarię w Katowicach. Jako obrońca karny występuje w licznych sprawach karnych na terenie całego województwa katowickiego, zyskując ponownie rozgłos i uznanie jako jeden z najwybitniejszych obrońców na terenie Śląska.

Śmierć w dniu 29 listopada 1961 roku zakończyła ten — zdawałoby się niezmożony nigdy — żywot. Do ostatniej niemal chwili wykonywał zawód adwokata, który był dla niego zawsze upragnionym powołaniem.

T. W-r.

Bronisław Hassenbein

W dniu 11 listopada 1961 r. zmarł w Radomiu jeden z najstarszych członków palestry radomskiej adw. Bronisław Hassenbein.

Kolega B. Hassenbein urodził się w Kielcach dnia 3.VII.1889 r. Tutaj też uczęszczał do b. gimnazjum rządowego, z którego w r. 1905 został wydalony za udział w strajku szkolnym. Po uzyskaniu matury udał się jako ekstern na studia prawnicze do Dorpatu. Po ich ukończeniu praktykę adwokacką rozpoczął w Radomiu, a w r. 1921 przeniósł się do Warszawy, by po 12 latach znów wrócić do Radomia.